

ЧЕРКАСЬКА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ

ЗАТВЕРДЖУЮ
Ректор Черкаської медичної академії
Голова Приймальної комісії
Інна ГУБЕНКО
24 березня 2026 року

Програма співбесіди з української мови

для вступників, які вступають до Черкаської медичної академії у 2026 році на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста та освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра для здобуття освітнього ступеня бакалавра, магістра зі спеціальностей: I2 Медицина, I5 Медсестринство, I7 терапія та реабілітація,
I8 Фармація

Черкаси
2026

УКЛАДАЧІ:

- Губенко І. Я.** професор кафедри фундаментальних дисциплін, ректор Черкаської медичної академії, кандидат медичних наук, професор, академік Української академії наук, заслужений лікар України.
- Білик Л. В.** доцент кафедри природничих дисциплін, проректор з науково-педагогічної роботи та післядипломної освіти Черкаської медичної академії, кандидат педагогічних наук, доцент
- Тимошенко Ю.В.** завідувач кафедри гуманітарних дисциплін Черкаської медичної академії, кандидат філологічних наук, доцент
- Черепанова М.О.** голова циклової комісії філологічних та історичних дисциплін, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист

Програму розглянуто та схвалено на засіданні циклової комісії філологічних та історичних дисциплін № 6 від 12.02.2026

Програму обговорено та рекомендовано до затвердження Вченою радою Черкаської медичної академії протокол №10 від 24.03.2026

Пояснювальна записка

Програма співбесіди з української мови укладена відповідно до змісту завдань національного мультипредметного тестування (НМТ). Зміст завдань співбесіди відповідає чинній програмі ЗНО з української мови, затвердженої Міністерством освіти і науки України від 26.06.2018 року № 695 та рекомендована наказом Міністерства освіти і науки України № 152 від 03 лютого 2026 року «Про організацію та проведення у 2026 році національного мультипредметного тесту».

Програму складено для осіб, які вступають на навчання на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста та освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра для здобуття освітнього ступеня бакалавра, магістра зі спеціальностей: I2 Медицина, I5 Медсестринство, I7 Терапія та реабілітація, I8 Фармація і яким надано таке право.

Критерії оцінювання, і порядок оцінювання підготовленості навчальних досягнень абітурієнтів, які складають вступні випробування до Черкаської медичної академії

1. Вступні випробування проводять у формі співбесіди шляхом складання тестових завдань.

Завдання з вибором однієї правильної відповіді.

Завдання складається з основи та чотирьох варіантів відповіді, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо вступник вибрав і позначив відповідь.

Завдання цієї форми (№1-3) оцінюють у 0 або 1 бал: 1 бал, якщо вказано правильну відповідь; 0 балів, якщо вказано неправильну відповідь або відповіді на завдання не надано.

Завдання на встановлення відповідності.

Завдання має основу та два блоки інформації, позначених цифрами (ліворуч) і буквами (праворуч). Виконання завдання передбачає встановлення відповідності (утворення «логічних пар») між інформацією, позначеною цифрами (цифри від 1 до 4) та буквами (букви від А до Д). Завдання вважається виконаним, якщо вступник вибрав і позначив відповіді.

Завдання цієї форми (№ 4) оцінюють у 0, 1, 2, 3 або 4 бали: 1 бал – за кожну правильно встановлену відповідність («логічну пару»); 0 балів – за кожну неправильно встановлену відповідність («логічну пару»); 0 балів – якщо відповіді на завдання не надано.

Завдання з вибором трьох відповідей.

Завдання має основу та три групи відповідей. У кожній групі лише одна відповідь правильна. Завдання вважається виконаним, якщо вступник з кожної групи відповідей вибрав і позначив відповідь.

Завдання цієї форми (№ 5) оцінюють у 0, 1, 2 або 3 бали: 1 бал – за кожен правильно вказаний варіант відповіді із трьох можливих; 0 балів – за кожен

неправильно вказаний варіант відповіді із трьох можливих, 0 балів – якщо відповіді на завдання не надано.

Максимальна кількість балів, яку можна набрати, правильно виконавши всі завдання з української мови – 10.

Результатами співбесіди з української мови є кількість набраних балів з переведенням в шкалу 100-200 (з кроком не менше ніж в один бал) або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника («незадовільно»).

Мінімальна позитивна оцінка для вступу за результатами співбесіди становить 100 балів.

Тестовий бал	Бал за шкалою 100-200
1	100
2	136
3	149
4	154
5	162
6	170
7	179
8	185
9	192
10	200

Розділи та теми

Фонетика. Графіка.

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Звуки мови й звуки мовлення. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі і глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, е, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.

Орфоепія.

Вимова голосних (наголошених і ненаголошених). Вимова приголосних звуків: [дж], [дз], [дз']; [г]; [ж], [ч], [ш], [дж]; груп приголосних (уподібнення, спрощення); м'яких приголосних. Подовжених приголосних. Вимова слів з апострофом.

Орфографія.

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис -н- та -нн- у прикметниках, дієприкметниках, не з різними частинами мови. Особливості написання числівників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Лексикологія. Фразеологія.

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови з погляду її походження. Власне українська лексика. Запозичені слова в

українській мові. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Активна й пасивна лексика. Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

Будова слова.

Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста та складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Повні й короткі форми якісних прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда та м'яка групи).

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові,

збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників із іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення і правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова.

Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного і наказового способів дієслів.

Словозміна дієслів I і II дієвідміни. Особові і числові форми дієслів (теперішнього і майбутнього часу й наказового способу). Родові і числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього і майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о,-е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання прислівників разом і через дефіс.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові). Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

Синтаксис.

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Словосполучення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю засобів ускладнення (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання). Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні. Речення з однорідними членами. Узагальнюючі слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнюючі члени речення. Розділові знаки в реченні з однорідними членами.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: інтонація та сполучники або сполучні слова.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення. Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами- реченнями: з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Стилістика.

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Розвиток мовлення.

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо); адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Мовні засоби зв'язку речень у тексті. Типи мовлення (розповідь, опис, роздум). Структура тексту типу розповіді, опису, роздуму.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко О. Українська мова : Теорія в таблицях. Завдання у форматі НМТ/ЗНО. Київ : Грамота, 2023. 232 с.
2. Авраменко О. Українська мова. Теорія в таблицях. Завдання у форматі НМТ. Харків : Юнісофт, 2024. 232 с.
3. Авраменко О. Українська самотужки. Київ : Грамота, 2022. 96 с.
4. Білецька О. Українська мова. Комплексна підготовка до НМТ/ЗНО. Тернопіль : Підручники і посібники, 2024. 528 с.
5. Бутко С., Гарінова Ю., Літвінова І., Тищенко З. НМТ 2025.
6. Українська мова. Інтерактивний довідник. Харків : Вид-во «Ранок», 2024.368с.
7. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Правильне мовлення : для закл. загал. серед. освіти. 5–9 класи. Київ : Літера ЛТД, 2020. 224 с.
8. Зубков М. Г. Універсальний довідник. Харків : ВД «Школа», 2019. 496 с
9. Новий український правопис : навчальний посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2019. 284 с.
- 10.Омельчук С. А. Практикум з правопису української мови. Київ :Грамота, 2019. 65 с.
- 11.Словник фразеологізмів та сталих виразів сучасної української мови. 5–11 класи / упоряд.: О. Ю. Богданова, М. В. Коновалова. Харків :Основа, 2019. 172 с.
- 12.Ткачук Т. П. Українська мова. Комплексне видання для підготовки до ЗНО і ДПА. Ч.1. Довідник. Київ : Ранок, 2023. 176 с.
- 13.Українська мова : посібник для підготовки до ЗНО / О. Калинич. Тернопіль : Астон, 2021. 384 с.
- 14.Шпільчак М.В. Збірник тестових завдань для підготовки до НМТ з української мови. Івано-Франківськ : Симфонія форте, 2024. 76 с.

Internet-ресурси:

1. Велика чи мала літера. URL: <https://surl.li/vcpagt>
2. Горох – українські словники. URL: <https://goroh.pp.ua/>
3. ЗНО-онлайн. URL: <https://zno.osvita.ua/>
4. Експрес-уроки. URL: <https://surl.li/yrfoxg>
5. Мова – ДНК нації. URL: <https://surl.lu/vduhfh>
6. Мова інфо. Лінгвістичний портал. URL: <https://surl.li/umwlmd>
7. Test ZNO : протестуй свої знання. URL: <http://testzno.com.ua>
8. Словники й енциклопедії. URL: <https://slovnyk.me/>
9. Словопедія. URL: <https://surl.li/exjsvh>
10. Тренажер з правопису. URL: <https://surl.li/wltkxr>